

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v **K.**, zastúpeným JUDr. **A.**, advokátkou so sídlom v **R.**, proti žalovanej **S.**, so sídlom v **B.**, **o zaplataenie 1 659,70 €**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 7 C 264/2005, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2009 sp. zn. 15 Co 109/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 2. marca 2009 č.k. 7 C 264/2005-161 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň mu ustanovil pre dovolacie konanie zástupcu z radov advokátov – JUDr. **J.**, so sídlom v **H.**. V odôvodnení uviedol, že u žalobcu sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. ako aj pre vyhovenie jeho žiadosti o ustanovenie advokáta v zmysle § 30 O.s.p., ktorý ho bude zastupovať v konaní o dovolaní, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2008 sp. zn. 16 Co 181/2008. Pri určení osoby advokáta vychádzal z toho, že v predmetnej veci JUDr. **J.** zastupoval žalobcu v prvostupňovom ako aj odvolacom konaní.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. apríla 2009 sp. zn. 15 Co 109/2009 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (ustanovenia advokáta v osobe JUDr. **J.**) zmenil tak, že žalobcovi ustanovil za advokáta JUDr. **A.**, so sídlom v **R.**. Zmenu v osobe ustanoveného advokáta odôvodnil tým, že medzi žalobcom

a advokátom JUDr. J. sa stupeň nevyhnutnej dôvery tak znížil, že je nevyhnutné, aby bol žalobcovi ustanovený za zástupcu iný advokát. Preto v tejto časti uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a žalobcovi za zástupcu v konaní ustanovil advokátku JUDr. A..

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Namietal, že k ustanovenej zástupkyňi JUDr. A. nemá dôveru, nakoľko sa v občianskoprávných veciach nevyzná, zastupovala jeho manželku a hoci podľa zákona mala byť jeho manželka v spore úspešná a spor vyhrať, sa tak nestalo a spor nevyhrala. Zdôraznil, že s ustanovenou zástupkyňou nebude komunikovať.

Advokátka JUDr. A. navrhla dovolaniu žalobcu, vzhľadom na jeho nedôveru k jej osobe, vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom však dovolací súd neposudzuje iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. O vadu takej povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom

konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ žiadnu z týchto väd nenamietal a vada uvedenej povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Ani vadu tejto povahy dovolateľ nenamietal a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Vychádzajúc z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca namieta, že zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vyhovel žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v konaní o dovolaní, ktoré podal proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2008 sp. zn. 16 Co 181/2008 a bol mu za zástupcu ustanovený advokát JUDr. J., ktorý žalobcu zastupoval aj v prvostupňovom a odvolacom konaní. Na základe odvolania žalobcu smerujúceho proti osobe ustanoveného zástupcu bola dovolaním napadnutým uznesením odvolacieho súdu osoba zástupcu nahradená advokátkou JUDr. A..

Ak súd vyhovie žiadosti účastníka a ustanoví mu zástupcu z radov advokátov na jeho zastupovanie v konaní (§ 30 O.s.p.), výber osoby advokáta patrí výlučne súdu; účastník, ktorému je zástupca z radov advokátov na jeho zastupovanie v konaní ustanovený, na výber

osoby advokáta nemá žiaden vplyv. Len súdom ustanovený advokát môže zastúpenie odmietnuť, a to však iba z dôvodov, z ktorých musí odmietnuť poskytovanie právnych služieb [§ 21 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii)].

Dovolací súd v danom prípade nezistil existenciu niektorého z dôvodov uvedených v § 21 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pre ktorý by vznikla povinnosť ustanovenej advokátke JUDr. A. odmietnuť poskytnutie právnych služieb; takýto dôvod netvrdil v dovolaní ani žalobca a ani advokátka JUDr. A. v reakcii na dovolanie žalobcu. Námietka žalobcu o odbornej schopnosti ustanovenej advokátky poskytovať právne služby v občianskoprávných veciach je irelevantná, nakoľko JUDr. A. spĺňa predpoklady výkonu advokácie v zmysle zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a žalobcovi neprináleží hodnotiť odbornú spôsobilosť menovanej na výkon advokátskych služieb.

Pokiaľ žalobca svoj postoj k ustanovenej advokátke JUDr. A. a nedôveru k nej vyvodzuje z neúspechu v spore, v ktorom bola účastníčkou konania jeho manželka a ktorú zastupovala menovaná advokátka, ani táto jeho námietka nie je spôsobilá ovplyvniť zmenu v osobe žalobcovi ustanoveného zástupcu. Prípadná neúspešnosť účastníka v spore nie je totiž takou okolnosťou, ktorá by vylučovala ustanoviť toho istého advokáta, ktorý účastníka zastupoval v neúspešnom spore, za zástupcu iného účastníka, i keď je v príbuzenskom vzťahu s neúspešným účastníkom, v inom spore. Každý, aj ustanovený, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, ako i dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné (viď § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii). Ako vyplýva z obsahu spisu žalobcovi ustanovená zástupkyňa JUDr. A. takýmto spôsobom po svojom ustanovení aj postupovala, keď dovolanie spísané žalobcom na výzvu súdu doplnila o požadované náležitosti (viď doplnenie dovolania z 28. mája 2009 na č.l. 186 - 188 spisu). Z jej konania je zrejmé, že práva a záujmy účastníka, na zastupovanie ktorého bola ustanovená, obhajuje dôsledne a v jeho prospech. Preto pre údajnú nedôveru žalobcu voči osobe JUDr. A. neexistujú také závažné dôvody, ktoré by odôvodňovali ustanovenie iného zástupcu žalobcovi.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nie je daný a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková